

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ביסטריצר	שם פרטי: אריה
-----------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ביסטריצר	בלועזית Bistricer	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: Blaib	בלועזית Arye	מין: ז / נ תאריך לידה: 26.1.1930
מקום לידה (ישוב, מחוז): בדבלה	בלועזית Bedevla	ארץ לידה: צ'כוסלובקיה
שם פרטי של האב: יקותיאל	שם פרטי ושם נעורים של האם: פרידה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים: צ'כיה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בי"ס יסודי	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה: עמותת הפלמ"ח
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? מטיסלקה מתחילת 1944		
האם היית במחנות? אילו ומתי? בירקנאו, גליוויץ, אורניינבורג + פלוסנברג (1944-45)		
מקום השחרור: ליד נירנברג	תאריך השחרור: 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: סליבנו איטליה	שנת עליה: 1947	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): שבתאי, לוז'וניסקי

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

הנעורים היו יפים במשפחה אוהבת ודרך החינוך הייתה דתית ביסודה. בית הספר היה ממשלתי. השילוב בין למידה בחדר כנהוג אצל דתיים עם לימודים בבית ספר ממשלתי היה מעבר ליכולת של ילד או נער להרגיש את עצמו כילד.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

כידוע, איזור הקרפטים בשנת 1940 הועבר מידי צ'כיה להונגריה. ב-1941 התחילו לצאת חוקים אנטי יהודים ביניהם: דרישה מכל יהודי לקבל אזרחות הונגרית, ולמי שלא הייתה אזרחות גורש לגליציה, העלמת המסחר מידי יהודים. 80% מהכפר, שמנה 100 משפחות יהודיות, גורשו עם משפחתם ונרצחו בגליציה. ממשפחתנו גורש דודי - זלמן לייב ויזל עם ארבע ילדיו שהושמדו גם הם. מזלנו היה שאבי ז"ל היה חייל בצבא אוסטריה-הונגריה ולכן העניקו לו אזרחות הונגרית ולא גורשנו איתם. החיים היו קשים מדי יום ולא זכור לי מתי יצא החוק שכל יהודי חייב לענוד את הטלאי הצהוב. בתחילת 1944 ביום בהיר אחד, הוציאו אותנו מהז'נדרמיה ההונגרית מהבתים. הובלנו ברכב וברגל לתחנת הרכבת של טרסובה כשמשני צדי הדרך עומדים הגויים עם צעקות "ז'ידי דו פלסטינה" (יהודים לכו לפלסטינה) ומחכים לרגע בו יבזזו את בתינו. בטרסובה הועמסנו על רכבת שהובילה אותנו לגטו מטיסלקה. קשה לי לזכור מה עברנו בגטו זה. משם הועברנו לבירקנאו. אני זוכר את איסוף הבגדים של הטרנספורטים והובלתם לאושוויץ בעגלות. אנחנו היינו הסוסים של העגלות. המקום של הצריף בו עבדנו היה קרוב לבורות השריפה. היכולים אתם לתאר לכם מהי ההרגשה בשל שריפת הגופות? קשה לשכוח לסלוח. המחשבות האם בעגלות שהביאו את הגופות הייתה גם משפחתי. שאר קורותיי במעבר בין המחנות השונים: גליוויץ, אורניינבורג, פלוסנברג וצעדת המוות ממנו, מופיעים בעדות שמסרתי ביד ושם.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עם הגיענו הביתה דבר ראשון היה לגשת לביתי, אך בדרך פגשתי גוי שהיה חבר של אבא והוא שאל אותי מספר שאלות. השאלות העלו בי זכרונות מהיום שבו לקחו אותנו. ברחתי ממנו לבית של דודי (לייזר) ואמרתי לו שאני לא נשאר כאן אפילו יום אחד נוסף. אין מקום לתאר את שעברתי בפרק זמן עד עלייתי לארץ. זהו סיפור ארוך בפני עצמו. למדתי בבית הספר בסלבינו, איטליה. כמו כן גויסתי ביחד עם אחי משה ז"ל לפלמ"ח ועברנו אימונים צבאיים. הושבעתי על ידי מפקדי הביטחון. עיקר הסיפור מהשחרור ועד ההעפלה הוא ארוך ולכן נא לעיין בעדותי מהשואה.

נא ספרי/י על חיירך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עליתי במאי 47 בעליית הנוער והצטרפתי הישר לפלמ"ח. יגאל ידן ז"ל צירף אותנו כפלוגה לפלמ"ח לפלוגה ח' בבית הערבה. לבסוף נשלחתי לקבוצת ליווי של השיירות. לחמתי בקרבות תש"ח ונפצעתי שלוש פעמים. לבסוף יצאתי לדרך של חיים חדשים בארץ.